

[Nørskov.]

inspektør Jacob Andersen. Han skrev for Resten en opsigtsvækkende Artikel i Efteraaret, hvor han docerede forskellige Standpunkter, der ikke var lige akkurat som Partiets her paa Rigsdagen, og i denne Artikel siger han ogsaa, at han mener, at hvis dette Spørgsmaal kom ud til Folkeafstemning, vilde det store Flertal af den danske Befolkning erklære, at vi skulde have Militærmusikken genindført. Jeg tror, at Overpostinspektør Jacob Andersen ser fuldstændig rigtigt paa dette Spørgsmaal. Da jeg nu ved, at den højtærede Formand ikke holder af Citater, skal jeg afstaa fra at citere Overpostinspektør Jacob Andersen, men jeg vil meget gerne bede om Tilladelse, højtærede Formand, til at citere en anden Mand, der hedder Marcus Bjerre, og som skriver Kronikker i „Politiken“.

Jeg tør ikke sige, om Marcus Bjerre er radikal, men det formoder jeg han er. Han skrev i en Artikel følgende om det Spørgsmaal, som vi her behandler: „Tror I, det er klog Sparepolitik, i en Tid, der er sønderlidt af Partipolitik og Løgn og Fraser og Egoisme,“ — ja, det er meget stærke Ord, han bruger her — „da at skære det bort, som kunde give Ungdommen Lyst og Kraft til at yde noget til fælles Gavn“. Det er Marcus Bjerre, der siger dette, en Mand, der jævnlig skriver Kronikker i „Politiken“, og jeg synes, at disse Udtalelser er saa kategoriske og bestemte, at vi burde arbejde herudfra.

Vanggaard: Selv om Ordføreren for Socialdemokratiet gjorde sit Arbejde prompte — det gjorde han —, maa man alligevel sige, at der over de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen fremførte, var en anden Tone end over Forsvarsministerens, og det er som bekendt Tonen, der gør Musikken. Jeg havde det Indtryk, at den højtærede Forsvarsminister i alt Fald tilsyneladende med en næsten sadistisk Glæde nedsablede dette Forslag. Jeg synes, det er højst besynderligt, at en Forsvarsminister kan indtage et saa kategorisk Standpunkt til denne Sag.

Mit Partis Ordfører, hvis Udtalelser jeg ganske kan slutte mig til, nævnte nogle Adresser, i alt Fald en Adresse fra „Dansk Musikerforbund“, hvortil Garnisonsbyernes Borgmestre sluttede sig; der kom ogsaa Aaret før en Adresse fra en Mængde danske Mænd og Kvinder om Militærmusikkens Genindførelse. Jeg har haft den Ære at indbringe begge disse to Adresser, men naar jeg nu tænker paa Tilslutningen fra Borgmestrene i Garnisons-

byerne til Genoprettelse af Militærmusikken, kan jeg ikke lade være med at sige — jeg har for Resten ogsaa nævnt det under Finanslovsbehandlingen —, at Garnisonsbyerne har deres store Skyld i, at vi ikke har Militærmusik, idet de med ligefrem raffineret Omhu har valgt Repræsentanter, der enten vilde afruste eller have saa lidt Militærvæsen som muligt. Derfor er Musikken roget med; Forklaringen har vi faaet: at vi ikke kunde faa flere Penge. Der kunde derfor være Grund til, at Garnisonsbyerne var nok saa omhyggelige med Valget af deres Repræsentanter, naar de tænker baade paa Militærmusikken og paa Garnisonernes Bevarelse; jeg henstiller dette til Overvejelse for de paagældende Byer.

Det var, som sagt, et Pengespørgsmaal, og den højtærede Forsvarsminister fordybede sig i den Grad i denne stakkels halve Million, at hvis alle de halve Millioner eller blot alle de hele Millioner, vi behandler her i Rigsdagen, blev behandlet med samme Bekymring og Overvejelse, var vi vist ikke kommet op paa saa store Udgifter, som vi er oppe paa. Stat og Kommune anvender i Dag ca. 400 Mill. Kr. til sociale Udgifter, og vi faar jævnlig her forelagt Forslag, hvor Millionerne rasler ud af Lommen paa Regeringen, men naar man saa kommer til dette Forslag om en halv Million Kroner — der egentlig kun er Arbejdspenge; det gaar til Oprettelse af nogle Tjenestemandstillinger, hvad man jo ellers ikke er saa skrækslagen ved —, saa er der ingen Ende paa Sparommeligheden.

Den højtærede Minister nævnte, at Musiklivet brød sig selv Baner, da vi nu ikke mere havde Militærmusikken. Det er ogsaa mig bekendt, at f. Eks. i Nordslesvig har nogle Brandkorps lavet Musikkorps, men vi ved jo, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen af mange Grunde, som jeg ikke her skal komme ind paa, ikke er særlig tilfreds med, at det er disse Korps, der leverer den offentlige Musik i Sønderjylland.

Gaar vi til vor store Nabo mod Øst, ser vi en helt anden Indstilling hos Socialdemokraterne over for dette Spørgsmaal — ja, over for hele Militærespørgsmaalet i Almindelighed, men hvad der er sket i disse Dage i Henseende til Bevillinger dertil, skal vi ikke diskutere her. Jeg kan nævne, at „Göteborg Handels- og Sjøfarts-Tidning“ for 20. Januar d. A. har offentliggjort en Proposition, der er indgivet til Rigsdagen af Medlemmer af Rigsdagen, nemlig Richard Lindström m. fl. og Lovén, begge Socialdemokrater. Nu hørte vi af mit Partis ærede Ordfører, at man har forholdsvis